

Auch hierin erblicken wir ein Zeichen jener herzlichen Zuneigung, welche auch von so mancher Seite der Festschrift uns entgegenklingt und welche wir hiemit aus vollem Herzen erwidern mit dem Wunsche eines ferneren Gedeihens und dem bisherigen Wachstume entsprechenden Emporblühens dieses vorbildlich geleiteten und wirkenden Vereinigung.

Gelegentlich des Jubiläums wurde DR. JOHANN BÜTTIKOFER, unser langjähriges Ehrenmitglied, der sein bisheriges Amt als Vorsitzender infolge seiner Übersiedelung in die Schweiz niederlegte, zum Ehrenmitgliede des Vereines gewählt. Der neue Vorsitzende ist Herr Prof. DR. A. E. SWAEN der bisherige erste Sekretär, an dessen Stelle dann unser lieber Freund und Gönner J. DRIJVER gewählt wurde. Unser Institut ernannte bei dieser Gelegenheit den neuen Präsidenten und Sekretär zum Ehrenmitgliede.

JAKOB SCHENK.

Intézeti ügyek.

1. Kócsagvédelem. A kócsag- és természetvédelmi alapra 1923. V. 16-tól 1924. V. 15-ig beérkezett újabb adakozások folyóiratunk más helyén vannak kimutatva (pag. 337.).

2. Az Aquila támogatása és pártolótagok belépése. Folyóiratunk, illetve évkönyvünk idei jubiláris és így terjedelmesebb évfolyamának költségeire DRIJVER J. barátunk, a *Holland Madárvédő Egyesület* agilis titkárának fáradhatatlan buzgólkodása következtében az AQUILA 1922-es kötetében (pag. 206.) felsoroltakon kívül folytatólag az alábbi újabb tagok csatlakoztak Intézetünkhöz, mint pártoló tagok: 31. R. IJZERMAN, Schouweg 2·50 holl. frt. — 32. DR. A. I. de BRUYN, Amsterdam 2·50. — 33. Ffl. L. MUNTENDAM, Amsterdam 2·50. — 34. G. ROOSEBOOM, Gravenhage 2·50. — 35. DR. I. G. de MAN, Jerseke 2·50. — 36. Prof. DR. A. E. H. SWAEN, Amsterdam 2·50. — 37. Mr. A. TH. ten HOUTEN, Winterswijk 2·50. — 38. J. van HOUTEN, Brüssel (Belgium) 5 holl. frt. — A pártoló tagsági díjak a Nederlandsche Vereenigung 25 forintos adományával tavaly 110.—, az idén pedig 157·5 holl. forintot eredményeztek az AQUILA részére. Az AQUILA kiadását, mint már a mult évben, úgy az idén is jórészben a hollandi adományok tették lehetővé, miért is a magyar kultúra nevében benső hálával hajtjuk meg az őszinte nagyrabecsülés zászlaját a hollandi áldozatkészség előtt. A hollandi pártoló tagsági díjakon kívül a következő belföldi adományok folytak be: CSÖRGEY TITUS, Budapest, 14.820 K, — DR. LINDER KÁROLY, Békéscsaba 80.000 K, — TÉGLÁSSY BÉLA, Laskod (1 q buza ára gyanánt) 125.000 K, — összesen 305.660 K. Hálás köszönet úgy az adományokért, mint a követésre méltó és tán buzdító jó példáért is.

3. Egyéb adományok. DR. SZLÁVY TIBOR rendes megfigyelőnkől 22 drb. negatívot és 5 drb. diapozitívot kaptunk mesteri madárfelvételeiből. DR. TARJÁN TIBOR (Békéscsaba): FRIEDBERG ERICH, *Abbildungen zu Oken's Naturgeschichte, Nester und Eier*, 1843-ban kiadott művét ajándékozta könyvtárunknak, — kézírással bejegyzett érdekes régi magyar madárnevekkel, amelyek valószínűleg KÖREN ISTVÁN szarvasi tanártól erednek, aki az 1850-es években került Szarvasra. Nagy természetbarát volt, de inkább mint botanikus tűnt ki és megírta Szarvas vidékének flóráját. — DR. PEKÁNOVICH ISTVÁN pedig apósa, néhai KUTHY DEZSŐ nemzeti muzeumi igazgató-őr hagyatékából egy egész sorozat különféle kiadványt és *Editio Separatát* ajándékozott könyvtárunknak.

4. Petényi-reliquiák. A magyar madártan hervadatlan emlékezetű megalapítójára vonatkozó emlékgyűjteményünket értékes és rendkívül becses reliquiákkal gyarapította dr. HAÁN BÉLA, PETÉNYI sógorának unokája Békéscsabán. E reliquiákat SCHENK JAKAB titkár hozta magával a bihari és békési hajdani vizimadártanyákra irányított tanulmányi kirándulásáról: — *a*) Bucsubeszéd, mellyel PETÉNYI JÁNOS SALAMON ág. ev. lelkész muzeumórré történt kinevezéséből kifolyólag a cinkotai ág. ev. egyháztól és hiveitől 1833. V. 19-én elbucszuzott; a klasszikus tót nyelven mondott bucsuzó, amely a természettudomány és vallás összeegyeztetése, egy negyedrétalaku 16 oldalas füzetben jelent meg a következő címmel: „Kázeň Laučiwä, kterau se od Cjrkwe ew. a. w. Cinkotské . . . sedmiletý kazatel gegj JAN ŠALOMAUN PETÉNYI . . .“ A beszéd mottója: „Te vagy, óh Természet, örömöm, Téged tisztellek mindörökké.“ — *b*) A bucsubeszédnek magyar fordítása, melyet Dr. LINDER KÁROLY adományozott az Intézetnek. — *c*) KOVÁTS-MARTINY GÁBOR természettudós PETÉNYI-re vonatkozó, Pozsonyban 1825. IV. 23-án kelt és HAAN JÁNOS-hoz intézett latinszövegű levele. — *d*) PETÉNYI SALAMON JÁNOS-ról a család által kiadott gyászjelentés egy példánya, fekete fényes papíron ezüst betűkkel nyomva. Ennek szó szerinti szövege következő:

PETÉNYI JUDIT özvegy HAAN JÁNOSNÉ, KRISZTINA idősb GEDULY JÁNOSNÉ, PETÉNYI GÁBOR, AMÁLIA TAUSCHER FRIDRIKNÉ, maguk s gyermekeik nevében szomorodott szívvel jelentik kedves testvérüknek

PETÉNYI SALAMON JÁNOSNAK

felszentelt ág. evang. papnak, a magyar nemzeti museum fáradhatatlan örének, a magyar akadémia, magyar természettudományi, magyar országai földtani egyesületek, valamint a bécsi cs. kir. állat- növénytan, az erdélyi természettudományi, a szász-óvári, görllitzi, maintzi természettudományi és a németországi madártani társulatok tagjának 9 hétig tartott kinteljes betegsége után folyó hó 5-én reggeli 3 órakor 55-ik évében történt csendes kimúltát.

A boldogultnak hideg tetemei f. hó 6-án délutáni 4 órakor az ág. vallásu ev. egyház szertartásai szerint a Kerepesi-út melletti temetőbe fognak a magyar nemz. muzeum épületéből örök nyugalomra tétetni.

Pesten, October 5. 1855.

5. Herman Ottó portréja. PÓSA LAJOSNÉ, a neves költő özvegye a PÓSA-hagyatékot árverés alá bocsájtotta s ebben a hagyatékban szerepelt többek közt halhatatlan nevü főnökünk és mesterünknek, HERMAN OTTÓNAK: VEZÉNYI ELEMÉR, a kitünő festőművész és aviillusztrátor által festett művészi arcképe is. Az özvegy és az Intézet között méltányos megegyezés létesült és így Intézetünk alapítójának arcképe már a HERMAN-SZoba falait díszíti. Szerencsés véletlenből kifolyólag tudta az Intézet ezt az arcképet megszerezni, de ezzel ki is merültek összes tartalékai s özv. PÓSA LAJOSNÉ birtokában levő többi HERMAN OTTÓ ereklye — önarckép, édes anyja arcképe, Peleháza, édes atyja által preparált hajnalmadár — megszerzése iránt már semmi reményünk sincs, ha csak nem akadnak mecénások, akik adakozásaik útján ezek megszerzését lehetővé teszik.

A kegyeletes cél érdekében bizalommal kérjük tagjainkat, hogy adományaikkal ehhez hozzájáruljanak. Az arckép 3 millió volt s körülbelül ennyire volna még szükségünk, hogy végre méltóan berendezhessük és befejezhessük Intézetünk HERMAN OTTÓ szobáját.

6. Külföldi látogatások. T. GILBERT PEARSON-nak az amerikai *Audubon Society* elnökének az 1923. VI. 9-én történt látogatásáról az *Aquila* 339—341. lapjain emlékezünk meg. — 1923. X. 23—25-én Dr. WEIGOLD HUGÓ, a helgolandi *Vogelwarte* vezetője, régi kedves jó barátunk látogatta meg az Intézetet. Vegyes érzelmekkel közöljük, hogy azóta a hannoveri Múzeum természetrajzi osztályának vezetője lett. Örülünk a személyét ért kitüntetésnek, de sajnáljuk a madárvonulási kutatásból való kikapcsolódását. Vajjon lesz-e méltó utóda Helgolandon?! — 1924. május—június havában gróf TELEKI PÁL ajánlásával W. MAITLAND CONGREVE angol oologus látogatta meg Intézetünket és nevezetesebb madártelepeinket.

7. Herman Ottó irodalmi hagyatékának feldolgozása. A három kötetre tervezett nagy ösfoglalkozási mű befejezetlenül maradt harmadik kötetének terjedelmes kéziratanyaga és az ezernél több klisírozott ábra, valamint a rájuk vonatkozó naplójegyzetek a Kir. Magy. Természettudományi Társulatnál voltak eddig megőrzésben. CSÖRGEY TITUS igazgató közbenjárására, amiben gróf NYÁRY ISTVÁN ny. min. tanácsos a leglelkesebben támogatta, a nevezett társulat úgy határozott, hogy a megbecsülhetetlen értékű anyagot a Magy. Kir. Néprajzi Múzeum öréneke, Dr. MADARASY LÁSZLÓ-nak adja át feldolgozás céljából.

8. Pungur Gyula madárszótár-hagyatékának feldolgozása. PUNGUR GYULA tanár, Intézetünk néhai titkára 40 éven át (1868—1907.) gyűjtötte lankadatlan buzgalommal a magyar állatnevek szóanyagát. 1905-ben a „*rigó*“ szócsoporthoz tartozó nevek feldolgozásával a szótárból mutatványt is nyújtott (*Aquila* 1907. pag. XIV. etc.), de a szótárt, mely élete főműve lett volna, nem hozhatta tető alá, mert 1907-ben elszólította a halál. A szótári hagyatékot később LÓSY JÓZSEF tanár vette át, de a

halál az ő kezéből is kiütötte a tollat . . . (Aquila 1917. pag. 302—303.) Ekkor a hagyaték a *Tudományos Akadémia* őrizetébe került. CSÖRGEY TITUS igazgató végül ezidén WARGA KÁLMÁN ornithologust bizta meg a hagyaték feldolgozásával, miután Intézetünk hű barátja gróf NYÁRY ISTVÁN, ny. miniszteri tanácsos szives közbenjárására SZILY KÁLMÁN ömértósága, az *Akadémia* főkönyvtárnoka a hagyatékot a legnagyobb készséggel bocsájtotta rendelkezésünkre és így most már csak a sors kegye szükséges ahhoz, hogy a harmadik vállalkozót a szótár befejezéséhez hozzásegítse.

9. Sárrétkutatás. Az *Országos Magyar Gyűjteményegyetem* programjába vette a fehérmegyei Sárrét és vidéke természettudományi viszonyainak tanulmányozását s a végrehajtandó tudományos kutatások madártani részének eszközzésére SCHENK JAKAB titkárunkat kérte fel, aki 1923. június havában előzetes szemle céljából beutazta a területet.

10. Intézetünk ismertetése. Gróf TELEKI PÁL ny. miniszterelnök ur Ö Excellenciája az angol közvélemény tájékoztatása céljából cikket kért Intézetünk történeti kifejlődéséről és működéséről. A SCHENK JAKAB titkár által megírt cikket a „*The Oxford Hungarian Review*“ 1923. május 3-iki számában (pag. 39—48.) közölte „Royal Ornithological Institute“ címen. — A *Kísérletügyi Közlemények* 1922. évi 25-ik jubiláris kötetében (pag. 121—127.) pedig Dr. GRESCHIK JENŐ adjunktus adott intézetünk keletkezéséről, működéséről és céljáról összefoglaló áttekintést.

11. A Földmivvelésügyi Miniszterium látogatásai. NAGYATÁDI SZABÓ ISTVÁN, m. kir. földmivvelésügyi miniszter ur Önagyméltósága 1923. dec. 15-én megtekintette Intézetünket s annak berendezése és gyűjteményei iránt behatóan élénk érdeklődést tanusított. Kíséretében voltak ugyanakkor Dr. SCHANDL KÁROLY, Dr. SZOMJAS LAJOS és Dr. TÓTH JENŐ államtitkár, Dr. MAYER KÁROLY min. tanácsos, Dr. UJHELYI ANDOR és Dr. PATAKÝ KÁROLY osztálytanácsos és Dr. BÁRÁNYOS KÁROLY titkár urak, ügyosztályunk vezetőtagjai. — 1923. V. 23, XII. 19. és 1924. VI. 6-án a miniszterium fogalmazókarának egy-egy csoportja kiszállt a kísérletügyi telepre, az egyes intézetek működésével és berendezésével való közelebbi megismerkedés céljából, mely alkalmakkor Intézetünket is megszemlélték. Örömmel vesszük ezeket a látogatásokat, mert ezek révén Intézetünknek, valamint a magyar tudomány és kultúra szolgálatában elért eredményeinek megismerésével az illetékes tényezők elismerését és jóindulatu támogatását reméljük elérhetni.

12. Iskolai látogatások. Az elmúlt év folyamán sok iskola, főleg fiu- és leánygimnázium tanulói keresték fel tanáraik vezetése alatt Intézetünket, kik részére az Intézet tisztviselői megfelelő szakelőadásokat tartottak.

13. Népszerűsítő előadások. A *Magyar Turista Egyesület* meghívására SCHENK JAKAB titkár 1923. III. 7-én a régi képviselőház nagytermében „A turisták madárismerősei“ címmel vetített képekkel kísért felolvasást tartott. Ezt az *Uránia* tudományos színházban kétizben megismételte. WARGA KÁLMÁN.

Instituts-Angelegenheiten.

1. Edelreiherschutz. Die Spenden, welche zum Zwecke des Edelreihers- und Naturschutzes vom 16. Mai 1923 bis 15. Mai 1924 eingelaufen sind, werden an anderer Stelle der Aquila (p. 145) ausgewiesen.

2. Unterstützung der Aquila und Eintritt unterstützender Mitglieder. Zur Bestreitung der bedeutenden Kosten des 30-ten Jubiläums-Bandes unserer Aquila war es wieder unser Freund J. DRIJVER, der unermüdliche Sekretär der Nederlandsche Vereeniging tot Bescherming van Vogels, der uns neben den vorjährigen, im 1922-ten Bande der Aquila p. 206 ausgewiesenen unterstützenden Mitgliedern noch neue Mitglieder angeworben hat, u. zwar folgende: 31. IJZERMANN R., Schouwweg 250. — 32. Dr. de BRUYN A. I., Amsterdam 250. — 33. Fr. L. MUNTENDAM L., Amsterdam 250. — 34. ROOSEBOOM G., Gravenhage 250. — 35. Dr. de MAN I. G., Jerseke 250. — 36. Prof. Dr. SWAEN A. E. H., Amsterdam 250. — 37. Mr. ten HOUTEN A. TH., Winterwijk 250. — 38. van HOUTEN J., Brüssel 5 — holl. Gulden. Diese Beiträge der unterstützenden Mitglieder betragen im vorigen Jahre inklusive der 25 Gulden der Nederl. Vereeniging 110, im heurigen Jahre 157.5 holländische Gulden. Das Erscheinen der Aquila wurde im vorigen Jahre, noch mehr aber im heurigen vergrößerten Umfange in erster Linie durch diese holländischen Unterstützungen ermöglicht und sagen wir für diese grossmütige Mithilfe zur Förderung der ornithologischen Wissenschaft in Ungarn unseren aufrichtigen tiefgefühlten Dank.

Neben den holländischen liefen noch folgende einheimischen Spenden ein: TITUS CSÖRGEY Budapest 14.820. — Dr. KARL LINDER Békés-és-szabolcs 80.000. — BÉLA TÉGLÁSSY Laskod als Entgelt eines Zentner Weizens 125.000, insgesamt 305.660 ung. Kronen.

Vielen Dank ebenso für die Spenden, als auch für das gute und vielleicht auch anregende Beispiel.

3. Andere Spenden. Von unserem ständigen Beobachter Dr. TIBERIUS SZLÁVY erhielten wir 22 Negative und 5 Diapositive seiner künstlerischen Vogelphotographien. — Dr. TIBERIUS TARJÁN gab dem Institute das Werk von ERICH FRIEDBERG: Abbildungen zu Okens Naturg., Nester und Eier der Vögel 1843 in welchem sich handschriftlich eingetragene ungarische Vogelnamen befinden. Dieselben stammen wahrscheinlich von STEFAN KOREN, einem eifrigen Naturforscher, der Anfangs der 1850-er Jahren an das Gymnasium zu Szarvas gelangte. — Dr. STEFAN PEKÁNOVICH schenkte dem Institute wertvolle Bücher und Separata aus der Bibliothek seines Schwiegervaters Dr. DESIDERIUS KUTHY, gewesenem Direktions-Kustos des National-Museums.

4. Petényi-Reliquien. Unsere PETÉNYI Reliquiensammlung wurde durch Dr. BÉLA HAÁN in Békéscsaba, eines Enkels von PETÉNYI's Schwager durch folgende Objekte bereichert: — *a)* Gedenkpredigt PETÉNYI's gelegentlich seines Abschiedes von der Cinkotaer evangelischen Kirchengemeinde, als er zum Kustos des National-Museums ernannt wurde. Diese in klassischer slovakischer Sprache gehaltene Predigt ist das Glaubensbekenntnis, dass der Beruf des Naturforschers mit dem des Seelsorgers restlos vereinbar ist. Das Motto dieser Predigt ist: „Natur! Du bist meine Freude. Dich ehre ich immerdar.“ — *b)* die ungarische Übersetzung dieser Predigt. (Geschenk von Dr. KARL LINDER), — *c)* ein Brief des Naturforschers GABRIEL KOVÁTS-MARTINY an JOHANN HAÁN vom 23. April 1825 über den jugendlichen PETÉNYI, — *d)* Die Totenanzeige der Familie über PETÉNYI's Ableben.

Alle diese Reliquien brachte Sekretär J. SCHENK aus Békéscsaba, wo er behufs Studium der jetzt noch vorhandenen Reste früherer Sumpfvogelgebiete, namentlich der Sárrét-Gebiete in den Komitaten Bihar und Békés weilte.

5. Portrait Otto Herman's. Noch zu Lebenszeit OTTO HERMAN's malte unser bekannter Vogelillustrator ELEMÉR VEZÉNYI ein ausgezeichnet gelungenes Portrait unseres Altmeisters, welches dann in den Besitz seiner Witwe und von hier in den Besitz der Witwe des grossen Jugend-Schriftsteller LUDWIG PÓSA gelangte. Das Institut konnte dieses Portrait trotz des grossen Entgegenkommens der Frau PÓSA nur mit schweren materiellen Opfern erwerben und ist nun dasselbe der Hauptschmuck des OTTO HERMAN-Saales unseres Institutes.

Es war ein glücklicher Zufall, dass es dem Institute möglich war den Kaufpreis zu erschwingen, doch erschöpfte dieser alle Reserven und verblieb uns garnichts zum Erwerb der noch vorhandenen Reliquien — Selbstportrait OTTO HERMAN's, Portrait seiner Mutter, das Bild seines Tuskulanums PELEHÁZA, ein von seinem Vater präparierter Vogel usw. Diese Objekte können wir nur in dem Falle erwerben, wenn wir die nötigen Kosten von den Getreuen OTTO HERMAN's beigesteuert erhalten, wozu wir hiemit alle unsere Mitglieder ergebenst auffordern.

6. Der wissenschaftliche Nachlass Otto Herman's namentlich seine mit handschriftlichen Notizen und Erläuterungen versehenen Abbildungen ethnographischer Gegenstände befinden sich bei der Kgl. Ung. Naturw. Gesellschaft. Auf ständige Drängen des Institutes, namentlich des Direktors TITUS CSÖRGEY, wobei derselbe durch Grafen STEFAN v. NYÁRY in weitgehendster Weise unterstützt wurde, erklärte sich die Naturw. Gesellschaft bereit, dieses Material von unschätzbaren Werte dem Kustos des kgl. ung. Ethnographischen Museums Dr. LADISLAUS MADARÁSSY behufs Bearbeitung zu überlassen.

7. Bearbeitung des Wörterbuches ungarischer Vogel- und Tiernamen aus dem Nachlasse von Julius Pungur. Weiland JULIUS PUNGUR, Sekretär unseres Institutes sammelte 40 Jahre lang (1868—1907) mit unermüdlichem Fleisse die ungarischen Tiernamen, um dieselben dann in einem Wörterbuche zu vereinigen. Eine Probe davon erschien im XIV. (1907) Bd. der Aquila p. XIV. etc. Das Wörterbuch, welches sein Lebenswerk gewesen wäre, konnte er jedoch nicht vollenden. Sein Nachlass gelangte dann an Prof. JOSEF LÓSY, der das gewaltige Material ebenfalls nicht bewältigen konnte, da ihn im Jahre 1907 der Tod ereilte. Der Nachlass gelangte nun in die Akademie der Wissenschaften. Direktor TITUS CSÖRGEY betraute nun KOLOMAN WARGA mit der Bearbeitung dieses Nachlasses. Graf STEFAN V. NYÁRY der getreue Freund des Institutes intervenierte bei KOLOMAN SZILY dem Oberbibliothekar der Akademie, der das Material mit der grössten Bereitwilligkeit dem Institute zur Verfügung stellte. Ob nun endlich das Schicksal gütig sein wird und der dritte Bearbeiter das Werk zu Ende führen kann!

8. Erforschung des Sárrét-Gebietes. Die im Kgl. Ung. Ministerium für Unterricht wirkende „Universität für wissenschaftliche Sammlungen“ beschloss eine naturhistorische Erforschung des Sárrét-Gebietes im Komitate Fejér, eines einstigen berühmten Sumpflandes. Für die ornithologische Sektion wurde Sekretär J. SCHENK berufen, der im Juni 1923 behufs vorläufiger Orientierung das Gebiet bereiste.

9. Beschreibung des Institutes. Auf Wunsch des gewesenen Ministerpräsidenten und Ehren-Mitgliedes des Institutes Grafen PAUL TELEKI gab Sekretär J. SCHENK eine Beschreibung über Entstehung, Tätigkeit, Zweck und innere Einrichtung des Institutes, welche behufs Orientierung des englischen Publikums über die ungarischen Kulturbestrebungen unter dem Titel „Royal Ornithological Institute“ in „The Oxford Hungarian Review“ p. 39—48 der Mai-Nummer Jg. 1923 erschien. — Im 25. Jubiläumjahrgange 1922 der „Kisérletügyi Közlemények“ gab Dr. E. GRESCHIK eine ausführliche Beschreibung des Institutes.

10. Ausländische Besuche. Am 9. Juni 1923 besuchte der Präsident der National Association of Audubon Societies unser Institut. Diesbezüglich verweisen wir auf p. 347—349 dieses Jahrganges.

Vom 23—25 Okt. 1923 war Dr. HUGO WEIGOLD der Vogelwart von Helgoland unser guter Freund seit langer Zeit unser Gast. Mit gemischten Gefühlen verzeichnen wir hier die Nachricht, dass WEIGOLD nun zum Leiter der naturwissenschaftlichen Abteilung des Provinzial-Museums zu Hannover ernannt wurde. Jedenfalls können wir uns über diese Übersiedelung nur dann restlos freuen, wenn WEIGOLD aus den weiteren Forschungen auf dem Gebiete des Vogelzuges nicht ausgeschaltet wird und auch auf Helgoland entsprechende Sukzessenz vertreten sein wird.

Im Mai und Juni besuchte Herr Major W. MAITLAND CONGREVE unser Institut und einige interessante Vogelgebiete Ungarns, so Ürbőpuszta, See von Velence und die Reiherkolonie im Kisbالات.

11. Besuche des Kgl. Ung. Ackerbau-Ministeriums. Am 15. Dez. 1923 beehrte Ackerbauminister STEFAN SZABÓ de NAGYATÁD kgl. ung. Ackerbau-Minister das Institut mit seinem Besuche und zeigte dabei grosses Interesse für die Ziele desselben. In seinem Gefolge besichtigten damals das Institut auch noch Staats-Sekretär Dr. LUDWIG SZOMJAS, Dr. KARL SCHANDL und Dr. EUGEN TÓTH, dann Ministerialrat Dr. KARL MAYER und Sektionsräte Dr. ANDREAS UJHELYI, Dr. KARL PATAKY und Sekretär Dr. KARL BÁRÁNYOS. Am 23. Mai, 19. Dez. 1923 und 6. Juni 1924 besuchte je eine Beamten-Gruppe des kgl. ung. Ackerbau-Ministeriums das Institut um Einrichtung, Ziele und Zwecke des Instituts kennen zu lernen.

12. Schulbesuche. Im Verlaufe des vergangenen Jahres wurde das Institut von vielen Schülern der Mittelschulen unter Leitung ihrer Lehrer und Lehrerinnen besucht, bei welchen Gelegenheiten das Institut für Vortrag und Führung Sorge trug.

13. Vorträge. Auf Ansuchen des Ung. Touristen-Vereines hielt Sekretär J. SCHENK am 7. März 1923 einen mit Lichtbildern begleiteten Vortrag über „die Vögel der Touristen“. Diesen Vortrag wiederholte er auch zweimal im wissenschaftlichen Kino „Uránia“.

KOLOMAN WARGA.

Personalia.

A m. kir. Földmívelésügyi Minister 1923. október 26-án kelt 8.122. Eln. 1923. számú rendeletével DR. LAMBRECHT KÁLMÁN, intézetünkhöz beosztott II. oszt. geologust a létszámesökkentéssel kapcsolatban B-listára, — 1924. július 3-án kelt 74.711. IX. B. 1924. számú rendeletével pedig létszámfeletti állományba és ideiglenes nyugalomba helyezte.

A m. kir. Földmívelésügyi Minister 1923. október 26-án kelt 8.123. Eln. 1923. számú rendeletével SZALÓKY JÁNOS I. oszt. műszaki altisztet, intézetünk laboránsát a létszámcsökkentéssel kapcsolatban B-listára, — 1924. VI. 25-én kelt 74.705. IX. B. számú rendeletével pedig végleges nyugalomba helyezte.

DR. KOLOMAN LAMBRECHT, dem Institute zugeteilter Geologe II. Klasse wurde infolge des Beamten-Abbaus provisorisch in den Ruhestand versetzt.

JOHANN SZALÓKY, Laborant des Institutes wurde infolge des Beamten-Abbaus in den Ruhestand versetzt.